

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

De affectu in res sacras. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

legendi, conscientia bis examinanda exercitium nulla de causa prætermitterent. Statuit item, ut ad collegium se aliquoties per annum reciperent, ibique secretò cubiculo abditi, per dies aliquot priuatim agerent cum Deo, & ex animo depellerent, si quid sordis esset ex hominum consuetudine contractum. Hanc ob causam in Cocinensi collegio pauciores esse voluit à Resurrectionis Dominicæ festo conciones, quàm esse prius solerent, ut concionatores ipsi vacuum ab studio tempus rebus darent diuinis, easque animis suis acquirerent diuitias, quibus postea possent aliorum animos locupletare. Est enim experientia compertum, illos quibus concionandi munus demandatum est, tantum communiter prodesse aliis, quantum profunt sibi. Fieri enim non potest, ut cui animus friget, is aliorum mentes accendat; aut rerum diuinarum saporem aliis communicet, cui diuina gustui non sunt.

De affectu in res sacras.

C A P. II.

IN primis ex augustissimo Missæ sacrificio summam percipiebat utilitatem. Eam ob causam, ne in maximis quidem occupationibus, illud vnquam intermittebat. Quoniam verò rectè nouerat, eò fructuosius peragi hoc mysterium quò purius; non semel tantum in die, sed bis etiam ac ter ante celebrationem animum confessione expiabat: quod fuit multos per annos, in India præcipuè obseruatum, cum inibi Prouincialem ageret. Si quando tanta erat vis morbi, ut à licando abstinere cogere-

cogeretur, à coelestis quidē cibi sumptione nequaquam abstinebat. Atque ita nullus transibat dies, quo diuino illo pane non pasceretur. Christi crucem, quam semper animo portabat, præcipuo quoque honore putauit palam sibi esse colendam. Quocirca quocumque in cubiculo habitaret, in quatuor parietis partibus cruces quatuor, in singulis lateribus singulas, affigi curabat, vt quamcunque se in partem volueret, illa sibi imago offerretur intuenti, quæ & dulcissimum Iesum indignissima crucis morte propter homines mulctatum in memoriam reuocaret, & insuper moneret à domando corpore, & comprimendis animi appetitionibus, nullo sibi loco, nullo tempore esse cessandū. Quanto studio Deiparam Virginem profecutus sit, cum multa alia, tum frequentissimi de ipsa publicè & priuatim habiti sermones argumento sunt. De sanctissima enim Virgine, vbi se occasio dabat, libens gaudensque loquebatur. Interno autem animi in illam affectui externus cultus ex æquo respondebat. Vbicunque enim aliquam eius imaginem intuebatur, demissis modestè oculis, & maga capitis ac totius corporis inflexione, flexis etiam nonnunquam genibus, illam venerabatur. Erat in ambulacro Goani Collegij Virginis effigies, venerationis ergo vulgo exposita : in eius conspectum quoties Gonzalus se dabat, nocturno præsertim tempore, quo minùs posset obseruari, subsistebat paulisper, & supremam rerum reginam ac dominam agnoscens, venerabundus ante illam percumbebat. Idem sæpè animaduersum, cum in eiusdē collegij horto precarios globulos deambulando percurreret : quoties enim Angelicam salutationem inchoabat, toties ante sacram effigiem genua flectens

ctens

ctens, pium erga beatam Virginem animum ostendebat, quod facere solitas accepimus, tum Margaritam Hungariæ Regis filiam, quæ festis Deiparæ diebus salutationem Angelicam millies recitâs, cuiusque salutationis initio magna pietate poplites curuabat; tum Mariam Oegniacensem, insigni probitate foeminam, quæ singulis quaternis diebus millies centies noctu & interdiu eadem ratione Deiparam salutans, ad initium quoque cuiusque salutationis idem præstabat. Quam venerationis formam dedisse mortalibus creditur Archangelus Gabriel, cum admirabile illud Fillij Dei cum humana natura coniugium Virgini Mariæ, cuius in vtero celebrandæ erant nuptiæ, ex augustissimæ Triadis mandato Legatus exposuit. Ferant enim sub humana modestissimi ac pulcherrimi iuuenis specie oranti Virgini comparuisse, eamque flexis genibus magna cum submissione & reuerentia salutasse. Quin etiam toto legationis negotio peracto, sub ea venerantis forma apud Virginem aliquanto tempore perstitisse, donec tandem in cœlum, vnde venerat, reuersus est; quod enim quidam commentantur, Angelum legatione exposita, acceptoque Virginis responso & cōsensu, statim abiisse, haud probabile nobis est. Vero certè similius, quod monumenta tradunt, venerabilis illius congregationis S. Georgij in Alga, quæ in Lusitania apud peritiores à sancto Ioanne Euangelista, apud vulgus à sancto Elogio nomen habet. Ibi enim scriptum legimus eos, qui dictæ congregationis auctores fuere, à beata Virgine accepisse, Archangelum Gabrielē, cum Incarnationis mysterium nuntiatum venit, totas atq; integras nouem horas apud eandem Virginem fuisse, ac si ob incredibilem Virginis modestiam, &

134 VITAE GONZALI SYLVERIAE
maiestatem humanam maiorem, atque ob diuini Verbi
carnem induti praesentiam in admirationem raptus
discedere non posset. Quod non ineptè quis
putet à Scriptore sacro indicatum, cum eius dis-
cessum referens, his usus est verbis; Et discessit An-
gelus ab ea. Videtur enim voluisse indicare, Ga-
brielem rerum nouitate & magnitudine obstube-
factum sic hæsisse, ut auelli non posset, donec tan-
dem, re exigente, quodammodo tamen inuitus, à
loco discessit. Sed quod ad Gonzalum attinet, tan-
to, secundum Deum, Virginem beatissimam, & re-
liquos coelites immortales studio coluit, tamq; in-
timo beneuolentiae, & familiaritatis affectu pro-
secutus est, ut coelestem vitam ageret in terris.

De futurorum praedictione.

CAP. III.

CUM tanta Gonzalo esset cum Deo familiaritas,
mirari nemo debet, si diuini instinctus im-
pulsu, plurima, antequam forent, praenouerit, &
praenuntiari. Dicam pauca, quae facile testentur
praescium fuisse futurorum. Vir erat in Lusitania san-
guine illustris, vita & moribus obscurus. Eius animae
salutem ut maximè Sylueria exoptabat, ita assiduus
eam precibus obtinere à Deo nitentur. Nunquam
verò hoc pietatis officium praestabat ardentius, quàm
cum rei diuinæ operam dabat. Verum id precan-
ti accidebat, ut cum in reliquo sacrificio numen
sibi valde propitium placidumque sentiret, ubi de
misero illo homine agebat, mox sibi videretur vi-
dere Numè idem terga vetere, ac veluti iratum re-
dere. Pater visu attonitus, atq; id quod erat intelligens,
hominem videlicet in foedissimo scelerum suo-
rum coeno ad eò pertinaciter volitari, ut vel ipsum
eius